

HONDENSHOWS SHOWING FIT FOR FUNCTION

SAMENVATTING

Hondenshows zijn slecht voor hondenwelzijn, zowel op korte als op lange termijn. Veel honden gaan jaarlijks naar meerdere shows, jaren achtereen. Het gaat dus niet om een incidentele welzijnsimplicatie maar om voortdurende problemen.

Directe welzijnsproblemen door hondenshows: Het transport (regelmatig over grote afstanden — dus weken reizen in een camper en verblijven in een kleine ruimte), de opsluiting in een kooi, het trimmen en het wassen, het lopen van de hondenshow zelf — het zijn allemaal factoren die ernstige implicaties hebben voor hondenwelzijn. Harde geluiden, veel vreemde honden bij elkaar, gedwongen aanrakingen, vervuilde uitlaatveldjes: dit alles veroorzaakt stress bij de honden. Die stress blijkt duidelijk uit het gedrag van de honden op shows.

Het weken reizen in een camper en verblijven in een kleine ruimte is iets dat in Nederland niet voorkomt. De afstanden zijn dusdanig klein dan men in een paar uurtjes van de ene kant naar de andere kant van het land reist. Het weken reizen in een camper, waarbij honden in kleine ruimtes verblijven, is een fenomeen dat hoofdzakelijk in de Verenigde Staten voorkomt, waar professional handlers met honden van derden van show naar show reizen. Dit komt in Europa slechts zeer sporadisch voor.

Elke hond met een plukvacht, zoals diverse terriërrassen, dienen met regelmaat getrimd te worden. Juist het niet-trimmen resulteert in vacht- en huidproblemen bij deze rassen. Ook honden die niet naar shows gaan dienen regelmatig geborsteld en gewassen te worden. Ook voor deze honden geldt dat wanneer dit niet gebeurt, er vacht- en huidproblemen ontstaan.

Veel vreemde honden bij elkaar zien we bijvoorbeeld ook op uitlaatplaatsen, speelweides, georganiseerde wandelingen en behendigheidswedstrijden. Deze honden vinden het, net zoals heel erg veel showhonden, juist heel erg leuk om met hun baasje maar ook met andere honden bezig te zijn.

Hondenshows zijn slecht voor de gezondheid van rashonden. Ze dragen bij aan het vergroten van inteelt binnen een ras, en daardoor aan erfelijke ziektes en afname van vitaliteit, fertiliteit en levensduur. Een winnende reu zorgt voor veel nakomelingen, waardoor de genetische variatie in een ras afneemt. Ook worden vaak dieren die (direct) familie van elkaar zijn met elkaar gekruist om te voldoen aan de strenge rasstandaard. Bovendien sluit de rasstandaard honden met een afwijkende vachtkleur, haarsoort of lichaamsbouw uit, waardoor er nog minder honden overblijven voor de genetische diversiteit.

De rashondenfokkerij is al geruime tijd bezig met het ontwikkelen van een procedure waarmee zogenaamde look-alikes (honden zonder stamboom die veel op een rashond lijken) aangekeurd kunnen worden en in de bijlage van het stamboek ingeschreven worden. Hiermee worden genenpoels vergroot, waarmee de genetische diversiteit toeneemt. Ook het inkruisen van een ander ras in een bestaand ras is een steeds meer geaccepteerd fenomeen. Deze vorm van outcross wordt al een aantal jaren met goede resultaten bij een aantal rassen toegepast.

Reeds vanaf 2010 is het bij rashonden verboden om ouder/kind, een broer/zus en een grootouder/kleinkind met elkaar te kruisen (<https://www.houdenvanhonden.nl/fokken-met-je-hond/basisreglement-welzijn-en-gezondheid/>). De nakomelingen uit een dergelijke kruising worden niet in het stamboek ingeschreven, en de fokker wordt daarvoor gestraft mocht het toch gebeuren.

Vanaf 1 januari 2015 is het verbod op het fokken met honden met een Niet Erkende Kleur (NEK) en een Niet Erkende Haarvariëteit (NEH) in de rashondenfokkerij opgeheven (<https://www.houdenvanhonden.nl/nieuws-archief-2014/besluit-av-28-juni-t.a.v.-fokken-met-niet-erkende-kleuren/>). Uitsluitend wanneer met fokken met NEK/NEH resulteert in problemen voor de populatie, kan er voor het betreffende ras een convenant gesloten worden. Bovendien geldt dat hetgeen in de rasstandaard staat als diskwalificerend (kleur, haarvariëteit of lichaamsbouw) uitsluitend toeziet op keuringen op shows. Diskwalificaties genoemd in de rasstandaard gelden niet als een zogenaamd fokverbod.

Honden met medische problemen (schadelijke raskenmerken en erfelijke ziekten) scoren op een hondenshow hoog. Hoge scores zijn misleidend voor de consument: een hond die goed scoort op de keuring is vaak verliezer

qua gezondheid. Er zijn diverse voorbeelden van honden met ademhalings- of gewrichtsproblemen, die winnaar werden.

Sinds de invoering van de Ras Specifieke Instructies (RSI) in januari 2011 (<https://www.houdenvanhonden.nl/globalassets/regelgeving/rsi/rsi-einddocument-augustus-2016.pdf>) wordt er tijdens keuringen op shows streng gelet op schadelijke raskenmerken. Afwijkingen voor wat betreft het rassetypische gedrag zullen nooit getolereerd mogen worden tijdens de keuring van een ras en dienen te resulteren in het diskwalificeren van de betreffende hond(en). De keurmeester is er zich van bewust dat een rashond met overdreven raskenmerken die kunnen leiden tot gezondheids-, gedrags- en/of bewegingsproblemen ook nooit in aanmerking mag komen voor een Kampioenschapsprijs of Beste van het Ras.

De exterieurkeurmeester wordt verplicht om na de keuring van de in dit document genoemde rassen, kort een inventarisatie te maken van de rassetypische problemen die hij/zij tijdens de exterieurkeuring is tegengekomen. De verkregen inventarisatie wordt in overleg met de betrokken rasverenigingen gebruikt tot bijsturing van de fokkerij en ter bevordering van de gezondheid van de betreffende rassen.

Dier&Recht wil een verbod op rashondenshows.

INLEIDING

Op hondenshows draait alles om het uiterlijk en winnen. Hoe beter een hond voldoet aan het voorgeschreven exterieur, hoe groter de kans dat de keurmeesters hem tot winnaar uitroepen. Hondenshows zijn er voor mensen, niet voor dieren. De hondenshow heeft voor de honden uitsluitend nadelen. In dit rapport worden drie negatieve gevolgen van hondenshows besproken:

- Het keuren op uiterlijk verergert enerzijds inteelt in rashondenpopulaties, en anderzijds problemen door schadelijke raskenmerken en erfelijke ziekten.
- De resultaten zijn misleidend: de winnaars zijn niet per definitie gezonde dieren.
- De voorbereiding voor de show en de show zelf gaan ten koste van hondenwelzijn.

Dat de winnaars per definitie gezonde dieren zijn is nimmer geclaimd. De keurmeester let scherp op overdreven raskenmerken die kunnen leiden tot gezondheids-, gedrags- en/of bewegingsproblemen en mag dergelijke honden niet belonen. Een keurmeester is echter geen dierenarts, en kan een hond die hij keurt derhalve niet met specialistische apparatuur onderzoeken. Die taak is voorbehouden aan dierenartsen tijdens dierenartsbezoeken.

Inteelt wordt gestimuleerd door rashondenshows

Om honden te krijgen die voldoen aan het ideaalbeeld, worden er regelmatig sterk aan elkaar verwante dieren gekruist. Vaders en dochters bijvoorbeeld, of kleinkinderen en grootouders. Deze inteelt brengt ernstige erfelijke aandoeningen met zich mee. Maar liefst 40 procent van de jonge rashonden heeft een erfelijke afwijking. De Engelse Dierenbescherming (RSPCA) stelde in BBC- documentaire Pedigree Dogs Exposed dat hondenshows direct verantwoordelijk zijn voor veelvoorkomende aandoeningen van rashonden:

The cause is very simple. It is competitive dog showing. That is What has caused the problem.

Reeds vanaf 2010 is het bij rashonden verboden om ouder/kind, broer/zus en grootouder/kleinkind met elkaar te kruisen (<https://www.houdenvanhonden.nl/fokken-met-je-hond/basisreglement-welzijn-en-gezondheid/>). De nakomelingen uit een dergelijke kruising worden niet in het stamboek ingeschreven, en de fokker wordt daarvoor gestraft mocht het toch gebeuren.

Misleiding: zieke honden kunnen een goede score krijgen

Honden die geopereerd zijn aan hun luchtwegen en honden met andere ernstige gezondheidsproblemen kunnen op een hondenshow een goede score halen. De gezondheid van de hond wordt niet gecontroleerd, en veel aandoeningen of operaties worden niet achterhaald, of als normaal geaccepteerd bij de keuring.

Nogmaals: Een keurmeester is echter geen dierenarts, en kan een hond die hij keurt derhalve niet met specialistische apparatuur onderzoeken. Die taak is voorbehouden aan dierenartsen, tijdens dierenartsbezoeken. Er is ook nooit geclaimd dat de winnende honden per definitie gezond zijn.

Bovendien is het verboden om een hond waarvan het uiterlijk, de beweging of het gedrag door enig kunstmiddel of enige ingreep zo is gewijzigd dat de keurmeester daardoor kan worden misleid, bij een keurmeester ter keuring voor te brengen of te doen voorbrengen, tenzij de exposant de keurmeester daaromtrent vóór de keuring van de hond heeft ingelicht (artikel VI.12 KR: <https://www.houdenvanhonden.nl/contentassets/a01a84ca7c4044deb45589bbf4ab3b6a/kr-geldig-vanaf-1augustus2018.pdf>).

Hoewel er al langer een debat wordt gevoerd over de invloed van hondenshows op het fokken van honden met schadelijke raskenmerken, verandert er weinig. Zo won in 2003 een Pekinees genaamd Danny de prestigieuze show Crufts. Dit dier had zo veel ademhalingsmoeilijkheden dat hij op een pak ijs gezet moest worden om niet oververhit te raken. Op 14 maart 2016 riepen de keurmeesters op Crufts een invalide Duitse herder uit tot mooiste hond van het ras. De beelden tonen duidelijk dat het dier amper op zijn poten kan staan. Het voorval leidde in Engeland tot grote ophef. Ook in Nederland winnen zieke en verminkte honden regelmatig prijzen. Van de Franse Bulldogs op shows in Nederland heeft ongeveer 80 procent te dichte neusgaten.

De Engelse Kennel Club heeft reeds in 2009 de rasstandaard van de Pekingees grondig aangepast, waarbij de schadelijke kenmerken geschrapt zijn (<http://fci.be/Nomenclature/Standards/207g09-en.pdf>). Nu, bijna 10 jaar later, is de Pekingees er veel beter aan toe dan de Crufts winnaar van 2003.

Dier & Recht stelt op de Winner show in december 2017 32 Franse Bulldogs "gekeurd" en "getest" te hebben, dat meer dan 80 procent (26 dieren) niet door "de test" kwam en "*bijna alle honden scoorden ver onder de maat in een ademhalingstest*". Er was echter geen sprake van een keuring, een test en/of een ademhalingstest. Er zijn lukraak foto's genomen van honden, waarbij de ademhalingswegen van de betreffende honden niet onderzocht zijn. Dit is bevestigd door Frederieke Schouten, die als dierenarts werkzaam is bij Dier & Recht ([link](#)):

Monique van Boxel Of er toestemming van de Raad van Beheer en/of de aanwezige exposanten was doet feitelijk niet ter zake. Iedereen die een entreebewijs kocht had vrije toegang tot alle honden op Hond2017 en dus ook de voor de Winner ingeschreven honden. Hond2017 was daarnaast ook nog eens een wijd en zijd gepromoot evenement, en het doel was om zoveel mogelijk bezoekers te trekken.

Daarnaast is de Franse Bulldog een RSI ras, waarbij één van de aandachtspunten behorend bij dit ras volgens de Ras Specifieke Instructies "Neusgaten niet voldoende open" is. Dat is met het blote oog waar te nemen.

De stelling "bijna alle honden scoorden ver onder de maat in een ademhalingstest" is echter onjuist. De honden hebben immers geen ademhalingstest ondergaan. Het enige dat middels foto's beoordeeld is, is of de neusgaten voldoende open waren.

Like · Reply · 36w

Frederieke Schouten Klopt! Alleen de neusgaten zijn gescoord. We noemen het ademhalingstest voor het gemak, maar je hebt gelijk. De neusgaten zijn gebruikt als aanwijzing voor verhoogd risico op BOS.

Like · Reply · 36w

Welzijnsproblemen voorafgaand aan — en tijdens de show

De dieren reizen veel, zitten opgesloten in kleine kooitjes en moeten gedwee vreemde mensen aan hun lijf laten zitten. Ook het trimmen vooraf, de extreme haargroei, of juist het scheren van snorharen benadeelt de honden in hun natuurlijke gedrag. Sommige showhonden mogen gedurende een langere periode niet graven en zwemmen omdat hun vacht mooi moet blijven.

Voor de veiligheid van elke hond die meereist in een auto geldt dat een zogenaamde transportbox de voorkeur verdient boven het los in de auto vervoeren. Bij een aanrijding verandert een hond die los in de auto zit immers in een levensgevaarlijk projectiel (<https://www.anwb.nl/auto/tests/hond-mee-in-de-auto/test-hond-mee-in-de-auto>).

Daarnaast is het in veel Europese landen verplicht om een hond in een bench te vervoeren in de auto (<https://www.autobench.nl/pagina/in-welk-land-is-een-autobench-verplicht/>).

Een hond die aanrakingen van vreemden niet waardeert zal door zijn baas niet geshowd worden.

Juist het niet-trimmen van een hond met een zogeheten plukvacht resulteert in vacht- en huidproblemen.

Door de drukte, de grote hoeveelheid honden en het lawaai is er veel stress. De honden worden aan snijdende, smalle kettinkjes om hun nek rond getrokken. Je hoeft maar een willekeurige hondenshow te bekijken om de extreme stress te zien bij de honden. De Engelse dierenarts Kim Halford bezocht in maart 2018 Crufts en bevestigt dit beeld in haar blog. Ze zag de wachtende honden, de manke honden in de ring, de benauwde honden met brachycephaal obstructief syndroom, honden die op en top gestrest waren, en kon zelf niet denken door het lawaai in de hal. De honden blaffen, likken hun neus, gapen, schudden zich uit, allemaal signalen dat ze zich niet goed voelen. De excessen zijn bovendien groot. Sommige baasjes onderwerpen hun hond aan plastische chirurgie. Velen geven hun hond kalmerende middelen tegen de stress, en om hem in de hand te houden tijdens de show.

Daarbij is Crufts de meest prestigieuze show van het jaar. Om aan deze show deel te mogen nemen moeten er kwalificaties gehaald worden op andere shows. Als de hondenshow goed was voor de gezondheid en het welzijn voor de honden dan zou je op deze show alleen de gezondste honden terug zien. Het tegendeel is waar.

Dier&Recht wil een verbod op hondenshows

Het keuren van honden geeft op korte en lange termijn te veel welzijnsproblemen, gezondheidsproblemen en ethische problemen om toelaatbaar te zijn. Ook bioloog Frans Wassenberg en de dierenbeschermingsorganisatie Sophia-Vereeniging drongen om deze redenen al aan op een verbod. Hondenshows moedigen het fokken op extreme schadelijke raskenmerken aan, en lokken op die manier bovendien strafbare feiten uit. In artikel 3.4 *Besluit houders van dieren* staat dat een dier niet op een manier mag worden gefokt die de kans verhoogt dat "*erfelijke afwijkingen en ziekten worden doorgegeven aan of kunnen ontstaan bij nakomelingen*".

De honden zelf hebben op geen enkele manier profijt van het meedoen aan shows.

De rashondenwereld trekt zich weinig tot niets aan van alle kritiek. Daarom is het hoog tijd voor een verbod op hondenshows. Zeker nu Nederland in 2018 gastheer wordt van de Wereld Hondenshow (WDS), de grootste hondenshow ter wereld. Hier komen zogenoemde 'hondenliefhebbers' van overal ter wereld bij elkaar om prijzen te winnen en kwalificaties te halen voor onder andere Crufts met hun opgedofte honden. Het belang van de eigenaars gaat ten koste van het welzijn en de gezondheid van de dieren. De WDS verwacht meer dan 20.000 inschrijvingen.

INTRODUCTIE IN DE RASHONDENINDUSTRIE

In Nederland organiseert de rashondenindustrie jaarlijks ongeveer 20 grote hondenshows. Volgens de Raad van Beheer waren hier in 2015 meer dan 31.000 inschrijvingen voor. Voor fokkers zijn de shows erg belangrijk: pups van een prijswinnende hond leveren namelijk veel geld op. In totaal gaat er in deze wereld zo'n 35 miljoen euro per jaar om. Bovendien stellen veel rasverenigingen de eis dat een hond, om in aanmerking te komen als dek-reu of dek-teef, moet hebben deelgenomen aan één of meerdere shows en daar goede resultaten moet hebben behaald.

Wereldwijd wordt het fokbeleid geregeld door de overkoepelende organisatie Fédération Cynologique Internationale (FCI). Daarbinnen heeft elk land zijn eigen organisatie die de regels voor de verschillende rasstandaarden beschermt. In Nederland is dat de Raad van Beheer. Fokkers van individuele rassen zijn vervolgens lid van eigen rasverenigingen. De rasstandaarden, waarin de beschrijving van het uiterlijk van een ras is vastgelegd, zijn vaak al in de negentiende eeuw tot stand gekomen, maar veranderen met de mode mee. Ze zijn steeds extremer geworden. Voor wijzigingen moeten de Raad van Beheer en de FCI toestemming geven. De laatste jaren worden de regels steeds strenger; zo worden bijvoorbeeld bepaalde vachtkleuren uitgesloten en moeten honden aan extremere uiterlijke kenmerken voldoen.

De FCI 'Breeding Rules' (<http://fci.be/medias/ELE-REG-en-448.pdf>) stellen:

These FCI breeding regulations apply directly to all FCI member countries as well as the contract partners. This means that breeding may only be carried out with pedigree dogs which have a sound temperament, are healthy in functional and hereditary terms and are registered with a studbook or register (appendix) recognised by the FCI. In addition, they have to fulfil the requirements specified by the relevant FCI member or contract partners.

Dier & Recht zegt het al: "*Daarbinnen heeft elk land zijn eigen organisatie die de regels voor de verschillende rasstandaarden beschermt.*". De Raad van Beheer heeft geen enkele invloed op de rasstandaarden van de niet-Nederlandse rassen. Dier & Recht stelt dat rasstandaarden steeds extremer geworden zijn en dat honden aan extremere uiterlijke kenmerken moeten voldoen. Deze stelling dat rasstandaarden steeds extremer geworden zijn en dat honden aan extremere uiterlijke kenmerken moeten voldoen, is volstrekt onjuist. De rasstandaarden zijn aangepast om het welzijn te verhogen en gaan extremen actief tegen (<https://www.houdenvanhonden.nl/contentassets/65667fcc01fe43b38c9f598e099ea43c/aanpassingen-rasstandaarden-totaaloverzicht-alle-rassen.pdf>).

Dier & Recht vergeet te melden dat in elke FCI rasstandaard (<http://fci.be/en/Nomenclature/>) staat:

Only functionally and clinically healthy dogs, with breed typical conformation should be used for breeding.

Voorts is met ingang van 1 januari 2015 het verbod op het fokken met honden met een Niet Erkende Kleur (NEK) en een Niet Erkende Haarvariëteit (NEH) in de Nederlandse rashondenfokkerij opgeheven (<https://www.houdenvanhonden.nl/nieuws-archief-2014/besluit-av-28-juni-t.a.v.-fokken-met-niet-erkende-kleuren/>). Uitsluitend wanneer met fokken met NEK/NEH resulteert in (gezondheids)problemen voor de populatie, kan er voor het betreffende ras een convenant gesloten worden. Bovendien geldt dat hetgeen in de rasstandaard staat als diskwalificerend (kleur, haarvariëteit of lichaamsbouw) uitsluitend toeziet op keuringen op shows. Diskwalificaties genoemd in de rasstandaard gelden niet als een zogenaamd fokverbod.

Hondenshows worden door rashondeneigenaren gebruikt om gelijkgezinden tegen te komen en de waarde van de dieren in te schatten. Hier worden de honden tentoongesteld die het best voldoen aan de rasstandaard. Een winnende hond is veel waard, vooral als het een reu is: veel fokkers zullen nakomelingen van hem willen.

Ingenieur en geneticus Ed Gubbels deed jaren onderzoek op het gebied van rashonden en beschrijft helder de ontwikkeling van hondenshows:

Waar voorheen elke fokker zijn eigen interpretatie van de rasstandaard had, ontstond er een kaste van 'deskundigen' die voor de fokkers ging uitleggen hoe de rasstandaard geïnterpreteerd moet worden. Hun interpretatie werd bepalend voor de fokkerij van het ras. Met een bijna-religieuze volgzaamheid hobbelden de

fokkers achter de keurmeesters aan. Ze wilden ook kampioenen fokken en meenden dat te kunnen bereiken door hun fokbeleid aan te passen aan 'wat de keurmeesters mooi vinden'. De keurmeesters werden de halfgoden van de kynologie.

De tekst van Gubbels, geschreven in januari 2011, is achterhaald. Immers, in dezelfde maand werden de Ras Specifieke Instructies (RSI) in Nederland ingevoerd (<https://www.houdenvanhonden.nl/globalassets/regelgeving/rsi/rsi-einddocument-augustus-2016.pdf>), en wordt er tijdens keuringen op shows streng gelet op schadelijke raskenmerken. Afwijkingen voor wat betreft het rassetificatie gedrag zullen nooit getolereerd mogen worden tijdens de keuring van een ras en dienen te resulteren in het diskwalificeren van de betreffende hond(en). De keurmeester is er zich van bewust dat een rashond met overdreven raskenmerken die kunnen leiden tot gezondheids-, gedrags- en/of bewegingsproblemen nooit in aanmerking mag komen voor een Kampioenschapsprijs of Beste van het Ras.

Hoge inteelt door eis van 'raszuiverheid'

Hondenshows dragen bij aan inteelt door:

1. de inzet van prijswinnende reuen met veel nageslacht;
2. de verplichting die rashondenverenigingen de eigenaars opleggen om mee te doen en goede scores te oogsten, alvorens ze met hun dier mogen fokken;
3. het beperken van de populatie door subcategorieën in te voeren;
4. het beperken van de populatie door honden met afwijkende vorm of kleur af te keuren.

Behoorlijk achterhaald en gekleurd allemaal:

1. Heel veel rasverenigingen hebben in hun fokreglement een beperking opgenomen op het aantal dekkingen dat een reu mag verrichten;
2. Er zijn inderdaad rasverenigingen die in hun fokreglement de zogehete 'show-eis' opgenomen hebben, maar diezelfde rasverenigingen hebben ook een scala aan verplichte gezondheidsonderzoeken in datzelfde fokreglement opgenomen waaraan voldaan moet zijn alvorens ze met hun dier mogen fokken;
3. In overleg met de Raad van Beheer kunnen deze subcategorieën (variëteiten) met elkaar gekruist worden zodat zo veel mogelijk genen gebruikt kunnen worden (artikel III.14B KR: <https://www.houdenvanhonden.nl/contentassets/a01a84ca7c4044deb45589bbf4ab3b6a/kr-geldig-vanaf-1augustus2018.pdf>);
4. Vanaf 1 januari 2015 is het verbod op het fokken met honden met een Niet Erkende Kleur (NEK) en een Niet Erkende Haarvariëteit (NEH) in Nederland opgeheven. Het convenant voor de Duitse Staande Langhaar waar Dier & Recht naar verwijst is bovendien allang ingetrokken (https://www.houdenvanhonden.nl/globalassets/raadar/2018/rvb_raadar_2018_09_juni.pdf).

Wereldwijd stammen veel hondenrassen vaak af van slechts een beperkt aantal honden: de stamvaders van de populatie. Om in aanmerking te komen voor een stamboom dienen beide ouders raszuiver te zijn. Er wordt veel gefokt met verwanten. Het gevolg is dat veel hondenrassen een zo kleine genetische variatie hebben dat erfelijke aandoeningen niet te vermijden zijn. Zo zijn de ongeveer 10.000 mopshonden in Groot-Brittannië zo nauw aan elkaar verwant dat de genetische variatie het equivalent van 50 honden is. Dit betekent dat veel hondjes familie van elkaar zijn, en dat erfelijke ziektes en vruchtbaarheidsproblemen (als gevolg van inteelt) vaak voorkomen. Bij de 50 meest populaire hondenrassen in het Verenigd Koninkrijk werden in totaal bijna 400 erfelijke aandoeningen vastgesteld. 300 hiervan waren niet direct te linken aan uiterlijke raskenmerken en 20 kwamen dus alleen voort uit inteelt.

Hondenshows spelen een cruciale rol in het ontstaan van schadelijke raskenmerken en inteelt. Het dier met de extreemst doorgevoerde uiterlijke eigenschappen wint namelijk vaak, waarna het direct een zeer populaire fokpartner wordt. Winnende reuen worden dikwijls tientallen malen ingezet om mee te fokken. Omdat ze vader worden van honderden of zelfs duizenden pups, neemt de genetische variëteit af en de inteelt toe. De nakomelingen hebben bovendien vaak het doorgefokte uiterlijk van de vader, en daarmee ook de bijbehorende gezondheidsklachten.

Dat 'het dier met de extreemst doorgevoerde uiterlijke eigenschappen vaak wint' behoort sinds de invoering van het RSI-beleid (<https://www.houdenvanhonden.nl/globalassets/regelgeving/rsi/rsi-einddocument-augustus-2016.pdf>) tot het verleden.

Heel veel rasverenigingen hebben inmiddels in hun fokreglement een beperking opgenomen op het aantal dekkingen dat een reu mag verrichten.

Ingenieur en geneticus Ed Gubbels zegt hierover:

Het gevolg was dan ook dat in korte tijd de onderlinge verwantschap binnen de rassen, en daarmee het inteelniveau, dramatisch toenam. Waar vroeger elke fokker zijn eigen lijntje had, veranderden rassen nu in één grote inteeltlijn. Al die fokkers tezamen, elk met eigen idealen en accenten in hun fokbeleid, hielden voorheen voldoende erfelijke variatie binnen het ras in stand. Nadat ze allemaal naar dezelfde lijnen (reuen) gingen, nam die erfelijke variatie snel af, werd de genenpool steeds kleiner. Met de in de laatste vijftig jaar toegenomen mobiliteit en communicatie kunnen we voor een aantal rassen inmiddels over een wereldwijde inteeltlijn spreken.

De enige oplossing voor dit probleem is het inkruisen van vers bloed van buiten het ras (dit heet *outcross*), maar de rashondenwereld verzet zich nog altijd met hand en tand tegen het vermengen van hun hondenras met andere rassen. Ook bij de sterk door inteelt gedegenereerde Drentsche patrijshond werd, hoewel een groot deel van de populatie lijdt aan epilepsie, outcross afgewezen.

Het inkruisen van een ander ras in een bestaand ras is een steeds meer geaccepteerd fenomeen. Outcross wordt reeds een aantal jaren met goede resultaten bij een aantal rassen toegepast. Op dit moment zijn een aantal rasverenigingen bezig om de mogelijkheden voor outcross van hun rassen te onderzoeken, zoals bijvoorbeeld Commedia, de rasvereniging die de belangen van de Mopshond behartigt (<https://www.facebook.com/groups/mopshondcommedia/permalink/2170432096528490/> en <https://www.commedia-mopshond.nl/nieuws>).

Op de extra ledenvergadering van de FCI heeft de Raad van Beheer zich recentelijk hard gemaakt voor outcross wereldwijd. In de Standing Orders van de FCI was namelijk opgenomen dat de kennelclubs alleen elkaars stambomen hoeven over te nemen als de ouders van hetzelfde ras zijn. Nu er steeds meer plannen van aanpak voor outcross zijn, moet het ook in die gevallen mogelijk zijn een hond te exporteren en dus in te schrijven in een buitenlandse stamboekhouding. De Raad van Beheer diende daartoe een voorstel in, dat met overweldigende meerderheid werd aangenomen (https://www.houdenvanhonden.nl/contentassets/deb5071e31f44f288d2ad2b9f72b6132/rvb_raadar_2018_1_2_augustus.pdf).

Etholoog professor Berry Spruijt stelt: "*een stamboom is een garantie voor ellende*".

Inteelt is geen toeval, het is het gevolg van de raszuiverheid die de hondenwereld zichzelf heeft opgelegd. Expertisecentrum Genetica Gezelschapsdieren zegt hierover:

De effectieve populatiegrootte is veel kleiner dan de daadwerkelijke omvang van de populatie. Bovendien stammen veel rassen af van een klein aantal (nauw) verwante individuen. Hierdoor is de genetische variatie (heterogeniteit) binnen een ras beperkt. Er is een genetische 'bottleneck' gecreëerd met een groter risico dat er een combinatie van genen ontstaat, die een bepaalde ziekte tot expressie brengt. Daarom is bij veel rashonden een sterk verhoogde frequentie van erfelijke ziekten aanwezig. Deze ziekten komen vaak in 5-5096 van de populatie voor, 1.000 keer vaker dan zonder selectie zou mogen worden verwacht.

Rasverenigingen kennen de problemen

Eind 2012 schreef Press Strategies (Kay van der Linde en Maurice de Hond) in een rapport, gemaakt in opdracht van de Raad van Beheer, het volgende:

Er spelen verschillende problemen bij rashondenverenigingen, maar er is één onderliggend probleem dat alle andere problemen verenigt: de genenpool van vrijwel alle rashonden is te klein geworden, wat leidt tot aangeboren medische en gedragsproblemen.

Wij, de rashondenverenigingen van Nederland, erkennen het probleem van een krimpende genenpool bij rashonden, dat in groeiende mate tot ernstige aangeboren medische en gedragsproblemen leidt.

Uit een steekproef, gedaan op 30 juni 2012 door Maurice de Hond onder vertegenwoordigers van rashondenverenigingen, bleek dat 46 procent van de aanwezigen dacht dat bepaalde hondenrassen niet meer te redden zijn en ten dode zijn opgeschreven. Datzelfde dacht 49 procent van de stamboomhondenfokkers.

De rashondenfokkerij is al geruime tijd bezig met het ontwikkelen van een procedure waarmee zogenaamde look-alikes (honden zonder stamboom die veel op een rashond lijken) aangekeurd kunnen worden en in de bijlage van het stamboek ingeschreven worden (https://www.houdenvanhonden.nl/globalassets/raadar/2018/rvb_raadar_2018_06_april.pdf en https://www.houdenvanhonden.nl/contentassets/deb5071e31f44f288d2ad2b9f72b6132/rvb_raadar_2018_12_augustus.pdf). Hiermee worden genenpoels vergroot, waarmee de genetische diversiteit toeneemt. Ook het inkruisen van een ander ras in een bestaand ras is een steeds meer geaccepteerd fenomeen. Outcross wordt reeds een aantal jaren met goede resultaten bij een aantal rassen toegepast.

Toch wordt er nog steeds alleen met de populaire reuen gefokt. Van sommige lopen er soms wel 2.500 nakomelingen rond. Een heel effectieve manier om inteelt tegen te gaan, is het beperken van het aantal nakomelingen per hond. Zo raadt de FCI aan om een hond nooit meer dan 5 procent te laten voortbrengen van het totale aantal geregistreerde puppy's over een tijd van vijf jaar. In de praktijk wordt dit niet nageleefd.

Heel veel rasverenigingen hebben inmiddels in hun fokreglement een beperking opgenomen op het aantal dekkingen dat een reu mag verrichten.

Misleiding: zieke honden met een hoge score

Naast bovenstaande welzijnsproblemen gaat achter de hondenshows nog een grote misstand schuil: 40 procent van alle rashonden heeft namelijk een erfelijke aandoening, bijvoorbeeld epilepsie, een chronische oor- of oogaandoening, een zenuwaandoening, botafwijking of blindheid. De oorzaken hiervan: fokken op schadelijke raskenmerken, en inteelt. Door het wedstrijdelement en de focus op uiterlijk werken hondenshows beide zaken in de hand. Fokkers willen koste wat het kost 'mooie' honden op de wereld zetten, en nemen grote risico's door sterk met elkaar verwante dieren te kruisen. Onder de 50 populairste hondenrassen in Groot-Brittannië zijn 84 aandoeningen vastgesteld die mede veroorzaakt worden door fokken op uiterlijke kenmerken. Juist deze kenmerken zorgen op een hondenshow voor winst.

Uit de aangehaalde bron blijkt geen causaal verband tussen zieke honden en een hoge score op uiterlijke kenmerken.

Honden waarvan de gezondheidsproblemen bekend zijn, doen gewoon mee aan shows. Zo kan een hond met ernstige gezondheidsafwijkingen dus winnaar worden.

In 2014 werd door de Universiteit Utrecht het rapport *Incidentie van schadelijke raskenmerken en erfelijke gebreken bij populaties van gezelschapsdieren* uitgebracht, in opdracht van de overheid.

Hierin staat:

Rasdierenpopulaties zijn (in principe) gesloten populaties, waarin slechts een beperkt deel van de individuen wordt gebruikt voor de fok; vaak het deel dat het best aan de rasstandaard voldoet. De rasstandaard is het voorgeschreven uiterlijk. Bij bepaalde hondenrassen leidt dit voorgeschreven uiterlijk tot allerlei klachten, zoals ademnood, uitpuilende ogen en hernia en/of heupdysplasie door een misvormde achterkant.

In hetzelfde rapport staat:

Van alle 405 Chihuahua's in de steekproef zijn 175 individuen gechipt (43,2%). Aangezien rashonden met stamboom altijd gechipt zijn, maakt vergelijking van deze chipnummers met het bestand van de RvB duidelijk hoeveel dieren een officiële stamboom bezitten. Het blijkt dat slechts 26 van de 175 gechipte dieren deze hebben; 6,4% van het totaal aantal Chihuahua's in de steekproef.

en

Van alle 405 Franse Bulldoggen in de steekproef zijn 127 individuen gechipt (31,4%). Aangezien rashonden met stamboom altijd gechipt zijn, maakt vergelijking van deze chipnummers met het bestand van de RvB duidelijk hoeveel dieren een officiële stamboom bezitten. Het blijkt dat slechts 50 van de 127 gechipte dieren deze hebben; 12,4% van het totaal aantal Franse Bulldoggen in de steekproef.

Alle overige onderzochte honden zijn dus zogenaamde look-alikes, die geen stamboom hebben en derhalve niet onder de noemer "rashond" geschaard mogen worden. Op deze populaties is geen enkel zicht en er is geen enkele controle d.m.v. gezondheidsonderzoeken voorafgaand aan het fokken.

Uit voorgaand blijkt dat het toezicht op en de gezondheidsonderzoeken bij rashonden, gefokt onder de koepel van de Raad van Beheer, betere vruchten afwerpt dan in de niet-gereguleerde fokkerij.

Bovendien blijkt uit het in opdracht van Dier & Recht door Wageningen UR, Behavioural Ecology Group uitgevoerde onderzoek "Hereditary disorders in pedigree dogs and look-a-likes" (<http://edepot.wur.nl/371371>):

The main objective of this study was to find a possible difference in the prevalence of hereditary disorders between pedigree dogs and look-a-likes. The scientific literature study was inconclusive regarding this.

Clare Marsden van de Universiteit van Californie concludeert dat het domesticatieproces van honden niet verantwoord is:

Veel moderne rassen worden geselecteerd op hun ongewone uiterlijk en formaat, waarbij mode belangrijker is dan functionaliteit. Onze bevindingen laten zien dat er ethische bezwaren kleven aan de creatie van zulke bijzondere rassen.

Onderstaande foto's tonen twee honden die de meest prestigieuze hondenshows ter wereld wonnen: Crufts 2014 in London en de World Dog Show 2015 in Milaan. Deze laatste show zal in 2018 in Amsterdam plaatsvinden, en wordt dan georganiseerd door de Raad van Beheer.

Links de winnende hond op Crufts 2014, rechts de winnende hond op de World Dog Show 2015

Een prachtig voorbeeld van twee rassen die nu juist géén schadelijke raskenmerken vertonen, en zich thuis als doodnormale hond kunnen gedragen.

Schadelijke raskenmerken

Kortsnuitige honden

Eén van de rassen die er het slechtst aan toe zijn, is de Engelse Bulldog. Dit hondenras is doodziek. Er zijn 36 erfelijke aandoeningen bekend, waaronder een aantal zeer ernstige. Het grootste deel van de aandoeningen is het gevolg van het voorgeschreven uiterlijk, de rasstandaard.

In 2014 is er met de Raad van Beheer een convenant afgesloten voor de Engelse Bulldog. Dit convenant betreft eisen ten aanzien van conditie, gewrichten, ogen en inteeltbeperking, onder meer gebaseerd op wetenschappelijk onderzoek van de Universiteit Utrecht. Ook schrijft het een verplichte fokgeschiktheidskeuring voor. Dierenartsen zien vooruitgang bij de Engelse Bulldog sinds er in 2014 begonnen is met dit convenant. Nog onlangs liet de KNO-specialist Gert ter Haar zich er positief over uit (https://www.houdenvanhonden.nl/contentassets/f1f2e98bc1d04765bd3a255ca165a84b/oh06_raadarxl_fairfok.pdf).

Korte snuiten en dichte neusgaten geven ademhalingsproblemen bij brachycephale (kortsnuitige) honden. Wereldwijd spreken dierenartsen zich inmiddels uit over de problemen van de korte snuit. Toch zijn de rasstandaarden nog niet aangepast. Engelse en Franse Bulldogs, mopshonden, en Boston Terriërs hebben zó'n platte neus dat ze vaak nauwelijks adem kunnen halen. De universiteit van Cambridge deed uitgebreid onderzoek naar de problemen van brachycephalie en concludeerde dat minimaal een derde neuslengte ten opzichte van de koplengte nodig is om luchtwegproblemen te voorkomen. Veel fokkers, eigenaren en zelfs dierenartsen zien deze aandoening als normaal voor het ras. Bij een enquête onder eigenaren van brachycephale honden waarin — door een dierenarts vastgestelde — symptomen van ademhalingsproblemen genoemd werden, stelde 58 procent van de eigenaren dat hun hond geen problemen met de ademhaling had.

Het is volstrekt onjuist dat de rasstandaarden van de zogeheten kortsnuiten niet aangepast zijn (<https://www.houdenvanhonden.nl/contentassets/65667fcc01fe43b38c9f598e099ea43c/aanpassingen-rasstandaarden-totaaloverzicht-alle-rassen.pdf>).

Gelet op het voorgaande is de uitspraak van de fokkersvereniging van Engelse Bulldogs dan ook geen verrassing:

English Bulldogs are only covered for a period of one (1) year from original purchase date. During which time, this guarantee does not cover What in Bulldog breeds we consider normal: 'cherry eye', entropion, 'loose hips', skin allergies, elongated soft palate, small trachea, stenotic nares.

Helaas heeft de Raad van Beheer geen enkele invloed op de rasstandaarden van de hierboven genoemde rassen. Doch, wanneer initiatieven genomen worden om zo'n ras door het inkruisen van een ander ras gezonder te maken, dan steunt de Raad van Beheer dit. Zo steunt de Raad van Beheer het wetenschappelijke "Graussie Project", een outcross project waarbij een Australische Terriër teef gedekt werd door een Griffon Bruxellois: https://www.houdenvanhonden.nl/globalassets/raadar/2016/rvb_raadar_2016_5_april.pdf

Duitse herder

Uit onderzoek blijkt dat herders aan diverse erfelijke aandoeningen lijden. De te korte achterpoten en lage rug veroorzaken tal van lichamelijke klachten. Doordat Duitse herders steeds kortere achterpoten kregen, zijn ze extreem bevattelijk geworden voor aandoeningen als heupdysplasie en degeneratieve myelopathie (aantasting van het ruggenmerg). De ernst hiervan was duidelijk zichtbaar op 14 maart 2016, toen de keurmeesters op Crufts een invalide Duitse herder uitriepen tot mooiste hond van het ras. Het dier kon amper op zijn poten staan.

Mopshond

Honden met krulstaart lijden bovengemiddeld vaak aan spina bifida (open rug) en hemivertebrae (half aangelegde wervels). Toch eist bijvoorbeeld de rasstandaard van mopshonden dat de staart zo dicht mogelijk over de heup gekruld ligt: het liefst dubbel. Ook hier wordt dus bewust geselecteerd op een uiterlijk dat vaak gepaard gaat met een gebrek. Tevens lijden mopshonden aan het brachycephaal obstructief syndroom, dat extreme ademnood, huidplooiontstekingen, pijnlijke oogandoeningen en gebitsproblemen tot gevolg heeft.

Alle hierboven genoemde rassen zijn rassen waarvan de Raad van Beheer de rasstandaarden niet beheerd en derhalve niet aan kan passen. Echter, al deze rassen vallen onder het RSI-beleid van de Raad van Beheer, en sinds januari 2011 wordt er tijdens keuringen op shows streng gelet op schadelijke raskenmerken. Afwijkingen voor wat betreft het rassocifieke gedrag zullen nooit getolereerd mogen worden tijdens de keuring van een ras en dienen te resulteren in het diskwalificeren van de betreffende hond(en). De keurmeester is er zich van

bewust dat een rashond met overdreven raskenmerken die kunnen leiden tot gezondheids-, gedrags- en/of bewegingsproblemen nooit in aanmerking mag komen voor een Kampioenschapsprijs of Beste van het Ras.

De exterieurkeurmeester wordt verplicht om na de keuring van de in dit document genoemde rassen, kort een inventarisatie te maken van de rasset specifieke problemen die hij/zij tijdens de exterieurkeuring is tegengekomen. De verkregen inventarisatie wordt in overleg met de betrokken rasverenigingen gebruikt tot bijsturing van de fokkerij en ter bevordering van de gezondheid van de betreffende rassen.

Bovendien is de rasstandaard van de Mopshond reeds aangepast (<http://fci.be/Nomenclature/Standards/253g09-en.pdf>), waarmee de door Dier & Recht genoemde gezondheidsproblemen zwaar bestraft worden tijdens keuringen op shows.

DIRECTE WELZIJNSPROBLEMEN DOOR HONDENSHOWS

Hondenshows zijn geen pretje voor honden. Uit een enquête onder bijna 250 exposanten blijkt dat honden soms lang moet wachten, dat er sprake is van stress, dat de uitlaatplaatsen geregeld vies zijn en dat honden overdreven worden opgedoft. De respondenten laten in dezelfde enquête ook weten wat voor hen de belangrijkste redenen zijn om mee te doen; opvallend is dat niet één van de top-tien-antwoorden over het belang van de hond gaat.

[Let wel, deze enquête is in 2005 \(!\) gehouden.](#)

De belangen van de hond hangen sterk samen met veiligheid, en het kunnen vervullen van natuurlijke behoeften. Bijvoorbeeld: verblijven in het gezelschap van een familiale (vertrouwde) roedel; contact met vreemde honden vermijden; rust kunnen opzoeken wanneer dit nodig is; vrijuit kunnen toegeven aan nieuwsgierigheid (snuffelen, iets onderzoeken); de vrijheid hebben om rond te lopen en te gaan liggen wanneer, zo lang, en op de manier waarop ze dat willen (in een kooi kan dit niet); hun behoefte kunnen doen wanneer ze moeten.

[Dier & Recht lijkt niet te kunnen en willen accepteren dat de meeste honden het hartstikke leuk vinden om een dag met de baas op pad te mogen, andere honden te kunnen zien en ermee te kunnen spelen, nieuwe indrukken op te kunnen doen enzovoorts.](#)

Stress bij honden herkennen

Er zijn diverse onderzoeken die aantonen hoe gestreste honden zich gedragen. Alle kenmerken van dat gedrag kun je herkennen op hondenshows. De meeste honden zijn extreem gestresseerd door het transport, het verblijf in een kooi, de grote aantallen vreemde honden, de gedwongen aanrakingen door vreemde mensen, en het rond worden getrokken aan een ketting. Een hond die ergens van schrikt of een kort moment gestrest is, zal één of meerdere van deze kenmerken vertonen. Honden die langdurig (chronisch) gestrest zijn, vertonen dit gedrag ook als er geen directe aanleiding voor is. Op hondenshows zie je honden continu stress uiten.

Stress bij honden kun je herkennen aan:

- zich uitschudden (terwijl ze niet nat zijn);
- één voorpootje iets van de grond houden;
- gapen;
- tongelen (likken van de neus en rond de mond);
- hijgen (zonder dat er sprake van inspanning is);
- trillen;
- krabben aan de uitgang van de kooi; met de voorpoten rusten op de uitgang van de kooi;
- staren naar de uitgang van de kooi, naar de uitgang van de showring, naar de uitgang naar buiten;
- overspronggedrag, zoals plots iets irrelevant willen doen (opspringen, gaan likken);
- wegstaren of de ogen dichtdoen (vooral bij aanrakingen of foto's maken);
- weg proberen te komen en angstig zijn bij aanrakingen;
- hyperactief zijn, bijvoorbeeld steeds rondjes lopen, opstaan en weer gaan zitten, enz.;
- passiviteit — in het geval van aangeleerde hulpeloosheid;⁵⁸
- vocaliseren, zoals piepen, grommen en blaffen;
- een angstige lichaamshouding, zoals zich klein willen maken, de staart laag houden, de kop laag, oren schuin naar achteren, op de rug willen gaan liggen.

Reizen

Honden komen van over de hele wereld om mee te doen aan de World Dog Show 2018. Sommige honden reizen meerdere dagen of zelfs weken. Diverse vliegmaatschappijen (o.a. KLM en British Airways) verbieden het vliegen met kortsnuitige honden omdat deze honden in ademnood kunnen komen. Bij KLM Cargo hebben ze meegemaakt dat Bulldogs overleden door ademhalingsmoeilijkheden, en sindsdien zijn deze regels zeer strikt. Tegenwoordig zijn alle kortsnuitige honden verboden in het ruim, tenzij ze minder dan 7 kilo wegen en in de cabine mee kunnen. KLM heeft echter een compleet vliegverbod voor mopshondjes, Boston terriërs en Engelse en Franse bulldogs; bij British Airways is ook het vervoer van Pekineesjes en alle kruisingen met een korte neus verboden. Hoe deze honden ter plekke komen, is onduidelijk. Het transport over land en zee duurt

beduidend langer en veroorzaakt langdurige stress. Verdovende middelen zijn op vliegtransport verboden, maar als de dieren over land of over zee worden getransporteerd, is hierop geen controle.

Sommige honden reizen al weken van te voren naar een land. In Nederland is op 23 juni 2018 een hondenshow in Zwolle, en op 4 augustus in Den Bosch; er zijn honden die dan enkele weken in kennels of campers verblijven in afwachting van de volgende show. Deze honden reizen van show naar show, zitten dagenlang in kooien en zijn weken op reis, enkel voor het gewin van de eigenaar.

Lang wachten

Het eigenlijke optreden op de hondenshow (de keuring) duurt maar enkele minuten, maar met deelname aan een hondenshow ben je zo een dag bezig. Honden worden in kooien opgesloten in afwachting van de volgende keuring of de prijsuitreiking. Gedurende grote hondenshows zitten de honden meerdere dagen achter elkaar opgesloten in kooien.

In een kooi kunnen de honden nauwelijks bewegen, hebben ze weinig interactie mogelijkheden. Sommige kooien zijn zo klein dat de hond niet rechtop kan zitten of staan. Ook thuis worden showhonden regelmatig in kooien (benches of kennels) gehouden, wat tot gedragsstoornissen leidt. Eigenaren van showhonden (vaak fokkers) hebben soms zóveel honden dat ze die niet meer in huis kunnen houden, en daarom zitten de honden allemaal apart of met enkele samen in kennels.

[Juist showhonden krijgen een optimale verzorging. Immers, een niet goed verzorgde en angstige hond, zonder voldoende beweging en dus bespiering, zal op een tentoonstelling nog niet eens de kwalificatie Uitmuntend krijgen van een keurmeester, en die kwalificatie is vereist om in aanmerking te kunnen komen voor een kampioenschapsprijs.](#)

Drukke en de sociale context

De drukte van mensen en andere honden brengt stress met zich mee. Een hond heeft op een show veel te veel indrukken te verwerken. Er is lawaai, en hij staat onder druk om te presteren, mensen komen zomaar op hem af, raken hem op vervelende manieren aan; zoals herhaaldelijk de kop omhoog trekken, achterpoten naar achteren zetten, tanden bekijken, optillen en meer aanrakingen op een manier waarin de hond niet mag laten weten als het ongemakkelijk is. Kortom: de hond moet aan de verwachtingen van de eigenaar voldoen, en zich gedragen en bewegen op een manier die hij zelf niet zou kiezen.

[Dier & Recht slaat de plank weer mis. Ontzettend veel showhonden vinden het shown leuk, en gaan bovendien uit zichzelf in de 'showstand' staan. Dit is namelijk een natuurlijke houding. Veelal wordt de aandacht van de hond getrokken met snacks, waarmee de hond dan ook in de ring beloond wordt, in plaats van de kop omhoog trekken](#)

Honden ontwijken van nature liever vreemde honden (en roedels). Ze hebben vaste vriendjes (binnen hun roedel) waar ze interactie mee aangaan. Blootgesteld worden aan grote groepen vreemde mensen en honden is extreem stressvol voor ze. De desensibiliseringstraining die (soms) voorafgaat aan de show, gaat gepaard met veel momenten waarop de hond expres wordt blootgesteld aan stressoren.

Als het dier minder goed presteert dan verwacht, reageert de eigenaar soms zijn frustratie af op de hond. Ook als de eigenaar 'subtiel' teleurgesteld is, voelen honden uitstekend aan dat er iets niet klopt. Het dier begrijpt niet wat het fout heeft gedaan en krijgt nog meer stress. De resultaatgerichtheid van het evenement zorgt voor een dwingende context waarin weinig vrijheid is voor hond-eigen gedrag of om 'een stap terug' te doen als een hond het niet leuk vindt. Op grote hondenshows zie je regelmatig dat een hond met tegenzin door de ring wordt gesleurd, men herkent de ongemakken bij de hond, maar er is niemand de situatie stopt en de hond beschermd.

[Onjuist. Wanneer een hond met tegenzin door de ring wordt gesleurd, dan grijpt de ringmeester of de Official die deel uitmaakt van het Honden Welzijn Team in. Immers, zij zijn belast met de handhaving van de orde in de ring en de zorg voor de naleving van alle bij of krachtens het KR terzake gegeven voorschriften, en het](#)

signaleren van mogelijke misstanden op het gebied van hondenwelzijn, zowel binnen als buiten de ring (artikel IV.35 KR <https://www.houdenvanhonden.nl/contentassets/a01a84ca7c4044deb45589bbf4ab3b6a/kr-geldig-vanaf-1augustus2018.pdf>).

Een spreker die waarneemt dat de hond in kwestie niet wil meelopen zegt op Crufts 2018:
"Not too keen on the whole idea of taking part"

Mensen lachen er om en vervolgens wordt de hond in kwestie zeer duidelijk tegen zijn zin alsnog rond getrokken door de keuring, aan de hoge strakke riem bij de keel kan hij weinig tegen stribbelen. Men is zich bewust van de stress en ongemakken, maar kiest ervoor dit heel bewust te negeren. Baasjes kunnen hun dier speciale kalmerende pillen geven. In de bijsluiters staat dat ze te gebruiken zijn tijdens hondenshows.

[Dit voorval vond plaats op Crufts in Engeland, niet op een Nederlandse tentoonstelling.](#)

Beperkte uitlaatmogelijkheden

De uitlaatmogelijkheden bij een hondenshow zijn vaak beperkt tot een klein pleintje met tegels, waar het vies is door alle poep en urine. Vooral omdat het dier de rest van de dag ligt te wachten in een bench, zou hij veel baat hebben bij een rustige omgeving waar hij voldoende kan rondlopen, wanneer hij uitgelaten wordt.

[Dit zijn uitspraken van Judith Lissenberg, gedaan in 2005 \(!\). Inmiddels zijn we 13 jaar verder, en zijn de uitlaatmogelijkheden op tentoonstellingen er met sprongen op vooruitgegaan. Tijdens de World Dog Show in Amsterdam was bijvoorbeeld veel ruimte gereserveerd voor het uitlaten van en het relaxen met de hond rondom en in het showgebied. Zo was er de mogelijkheid om met de hond van het nabijgelegen Beatrix Park gebruik te maken. \(<https://www.perssupport.nl/persbericht/70c104c2-29a8-46ee-9038-340d68dbf625/raad-van-beheer-reageert-op-groenlinks-omtrent-world-dog-show-2018>\).](#)

Slechte behandeling, slipkettingen en aanrakingen

In hun pogingen de honden optimaal te laten presteren, behandelen de baasjes hun honden soms hardhandig. Zo werd de eigenaar van de 'overall winner' tijdens Crufts 2015 beschuldigd van mishandeling: ze tilde haar hondje op aan zijn staart en nek zodat hij een juiste houding aannam.

[Het optillen van een hond aan nek en staart is reeds sinds 2013 verboden op alle tentoonstellingen die onder de FCI vallen \(<http://fci.be/medias/JUG-PBA-en-468.pdf>\). Wederom wordt hier een voorval van een Engelse show aangehaald, om shows in Nederland te kunnen verbieden.](#)

Als een hond niet goed meeloopt, trekt de eigenaar hem bovendien in een strakke lijn achter zich aan.

[In hetzelfde FCI-reglement is opgenomen dat een hond aan een losse lijn geshowd moet worden \(<http://fci.be/medias/JUG-PBA-en-468.pdf>\).](#)

De honden dragen vaak smalle, snijdende, wurgende kettinkjes. Zodra de ketting zich in het vel aansnoert, krijgt de hond het benauwd en wordt hij gedwongen mee te bewegen. Aan veel honden wordt zo hard getrokken dat ze regelmatig met hun voorpoten van de grond komen. Het is alsof ze aan een galg worden opgetrokken. Zodra de hond weigert door te lopen, naar iets kijkt of probeert te snuffelen, wordt hem door rukken, tikken op de kop of een duw de 'juiste' richting weer gewezen. Keurmeesters grijpen pas in als de hond problemen heeft met de ademhaling of al tekenen van stikken vertoont. Meestal wordt er echter helemaal niet ingegrepen, terwijl de kenmerken van stress, pijn en 'subtiele' mishandeling zeer duidelijk zijn.

[Volstrekt onjuist, de regelgeving hiervoor wordt op Nederlandse shows wel degelijk gehandhaafd.](#)

Je hoeft maar een willekeurig filmpje van een hondenshow te bekijken om te zien dat de meeste honden veel stress ervaren. Overmatig slikken, de neus aflikken, de staart tussen de benen houden, zich uitschudden en herhaaldelijk gapen zijn uitingen van stress.

De hond wordt gekeeld aan een kettinkje, Hondenshow Bleiswijk 2014

De hond op de rechter foto heeft inderdaad 'de staart tussen de benen'. Echter, dit is de natuurlijke staardracht van dit ras, een smooth coated Saluki (<http://fci.be/Nomenclature/Standards/269g10-en.pdf>), en dit wordt beslist niet veroorzaakt door smalle, snijdende, wurgende kettinkjes.

Hetzelfde ras, zonder snijdend, wurgend kettinkje.

Hetzelfde ras, zonder snijdend, wurgend kettinkje.

Welzijnsproblemen door trimmen en/of lang haar

In voorbereiding op een show moet bij sommige rassen het vachthaar groeien. Door het lange haar wordt het dier gehinderd in natuurlijke gedragingen, zoals graven, rennen of zwemmen. Ook kunnen de honden niets zien als het haar loshangt. Sommige honden mogen wekenlang niet ravotten omdat hun vacht schoon en mooi moet blijven. De honden worden als pups al gedesensibiliseerd (wat ernstig is) voor trim- en wasbeurten. Het trimmen van een volledige 'show-vacht' duurt snel enkele uren. Honden worden al die tijd gedwongen om stil te staan. Bij sommige rassen, zoals poedels, komt het regelmatig voor dat de wimpers zo gekruld zijn dat ze in het oog prikken. Bovendien worden de snorharen afgeschoren waardoor hun een deel van hun zintuigelijke waarneming wordt ontnomen.

Wanneer een hond van nature een lange vacht heeft, dan wordt deze niet gehinderd in natuurlijke gedragingen, zoals graven, rennen of zwemmen. Dat honden niets zien als het haar loshangt is een fabel. Een hond kijkt door zijn haar heen zoals wij door vitrage heen kijken. Dat haar wordt thuis in een staartje gedaan met een elastiekje. Op een show hangt het alleen even los in de ring, waarbij het haar uit het gezichtsveld van de hond valt, ook als deze loopt:

Elke hond - en dus niet alleen een showhond - dient met regelmaat gewassen en/of getrimd te worden. Wordt dit niet gedaan, dan resulteert dit onherroepelijk in vacht- en huidproblemen die zelfs erg pijnlijk kunnen zijn (<http://trimsalonperrito.nl/trimmen/waarom-trimmen/>, <http://www.trimsalabim.nl/page4/page1.html>)

De stelling dat honden als pups al worden gedesensibiliseerd (wat ernstig is) voor trim- en wasbeurten is volstrekt onjuist. Jonge honden laten wennen aan borstel-, kam-, trim- en wasbeurten zorgt er nu juist voor dat deze honden de rest van hun leven geen stress ondervinden wanneer het weer tijd is voor het op juiste wijze verzorgen van de vacht.

Gebruik van hondencosmetica

Eigenaren willen dat hun hond er op het moment suprême tiptop uitziet. En wie mooi wil zijn, moet pijn lijden — ook al heb je er als hond niet om gevraagd. Er wordt aan ze geplukt en getrokken, en er worden allerlei producten op ze aangebracht, terwijl ze al die tijd zo stil mogelijk moeten zitten. Er zijn in Nederland zelfs cosmeticalijnen voor honden op de markt gebracht. Tijdens shows wordt er bijvoorbeeld gewerkt met witte kalk om oneffenheden in de vacht weg te werken, en met haarspray voor glans en/of fixatie. Soms vergeet een baasje bij het aanbrengen daarvan de ogen van de hond goed af te dekken, wat natuurlijk erg pijnlijk is. Met camouflagemiddel wordt vervolgens het opgedroogde traanvocht weggewerkt. Sommige baasjes brengen zelfs eyeliner aan, zodat de ogen van de hond groter lijken.

Gelukkig zijn er cosmeticalijnen voor honden op de markt gebracht, niet alleen in Nederland, maar wereldwijd. Vroeger wasten we onze honden met dezelfde Palmolive shampoo als waarmee we ons eigen haar wasten. Dat leverde problemen op, want de pH-waarde van de huid van een hond is immers anders dan die van de mens. Door het gebruik van 'mensen shampoo' bij een hond zal de huid van de hond uitdrogen, met alle gevolgen van dien.

Honden hebben, net zoals mensen, verschillende haartypen - droog haar, vet haar, beschadigd haar, en honden kunnen ook roos hebben. Gelukkig zijn daar nu speciaal voor de hond allerlei vachtverzorgingsproducten op de markt, zodat onze trouwe viervoeters een mooie, gezonde vacht hebben.

Voor wat betreft echte cosmetische kunstgrepen op shows geldt dat dit is verboden in artikel VI.12 KR: Het is verboden een hond waarvan het uiterlijk, de beweging of het gedrag door enig kunstmiddel of enige ingreep zo is gewijzigd dat de Keurmeester daardoor kan worden misleid, bij een Keurmeester ter keuring voor te brengen of te doen voorbrengen, tenzij de Exposant de Keurmeester daaromtrent vóór de keuring van de hond heeft ingelicht (<https://www.houdenvanhonden.nl/contentassets/a01a84ca7c4044deb45589bbf4ab3b6a/kr-geldig-vanaf-1augustus2018.pdf>).

Plastische chirurgie

Sommige baasjes gaan zé ver in het nastreven van de rasstandaarden, dat ze hun hond onderwerpen aan plastische chirurgie — bij dr. Edgard Brito bijvoorbeeld, die hier zijn beroep van heeft gemaakt. Hij biedt wenkbrauwcorrecties, rimpelreducties en facelifts aan, die specifiek zijn ontwikkeld voor honden. Zijn meest succesvolle product is het aanbrengen van siliconen in de oren van honden zodat ze recht(er) overeind blijven staan. Hij voert onder andere operaties uit bij showhonden. Brito's eerste grote succes was Brutus, een miniatuur-Schnauzer, waarbij hij de vorm van de oren corrigeerde met behulp van botox. De hond sleepte na deze correctie vele prijzen in de wacht.

ABC news over Brutus:

The vet used the muscle relaxant to reposition the dog's ear. "As if by magic, Brutus's ears were good as new," says Anita. "On the same day, he was ready to participate in shows." Brutus went on to be a champion several times over.

Voorgaand speelt zich af in de Verenigde Staten, niet in Nederland, en kan derhalve geen motivatie zijn om shows in Nederland te willen laten verbieden.

Het merendeel van de operaties heeft echter als doel het welzijn van de honden te verbeteren... Dat is vaak hard nodig, juist doordat ze gefokt zijn naar rasstandaarden. De meeste kortsnuitige honden moeten hun neusopening operatief laten vergroten, en hun keel operatief laten verruimen vanwege de verkorte, verdruchte luchtwegen. Veelal zijn ooglidcorrecties nodig vanwege het naar binnen krullen van oogleden (entropion) of de oogleden zijn te ruim (entropion). Bij afwijkende oogleden raken de ogen, uitgedroogd of beschadigd. Ook

worden er overtollige stukken vel weggehaald omdat deze huidplooiën pijnlijke huid- en oogontstekingen veroorzaken.

Dit artikel betreft wederom een situatie in de Verenigde Staten. Kan Dier & Recht aantonen dat haar stelling *"De meeste kortsnuitige honden moeten hun neusopening operatief laten vergroten, en hun keel operatief laten verruimen vanwege de verkorte, verdrukte luchtwegen."* van toepassing is op honden in Nederland?

MAATSCHAPPELIJKE KRITIEK

Voor de honden hebben de hondenshows alleen maar nadelen. Of het nu gaat om de voorbereiding, de dagen van de show zelf, of de gevolgen ervan.

De documentaire *Pedigree Dogs Exposed* zorgde in 2008 voor veel ophef. Ook in Nederland werd het onderwerp door verschillende media behandeld. Onlangs benadrukte Lubach in zijn programma Zondag met Lubach de problematiek van hondenshows. Maar al eerder stonden de ongezonde rashonden regelmatig in de schijnwerpers.

De Raad voor Dieraangelegenheden stelt in 1998:

Duidelijk is dat indien er geen structurele maatregelen worden genomen, het terugdringen van een aantal schadelijke kenmerken niet meer kan zijn dan symptoombestrijding. Hoe belangrijk dit laatste ook is, er moeten ten aanzien van het fokken met recreatiedieren fundamentele veranderingen tot stand komen in de wijze waarop wordt gefokt. Ook binnen de sector leeft dit besef bij verschillende geledingen.

De Koninklijke Maatschappij voor Diergeneeskunde (KNMvD) stelt in 2005:

Bij gezelschapsdieren komen in omvangrijke mate erfelijk bepaalde afwijkingen voor die gezondheid, welzijn en integriteit van de dieren in meer of mindere mate aantasten. (...) Dit is zowel een gevolg van gericht fokken op raskenmerken die in bovengenoemde zin schadelijk zijn (rasstandaarden), als van onzorgvuldig fokken met individuen van rassen met erfelijke afwijkingen. De dierenarts wordt regelmatig met deze afwijkingen geconfronteerd, met het verzoek om chirurgische of andere therapeutische ingrepen te verrichten. Op deze wijze worden deze afwijkingen symptomatisch bestreden en blijft een adequate preventieve benadering achterwege.

In de Nota Dierenwelzijn 2008 staat in het hoofdstuk 'gezelschapsdieren':

De focus in de fokkerij bij met name de rashonden en —katten richt zich op extreme uiterlijke kenmerken en dat met name bij honden en katten dit eenzijdige fokbeleid gepaard gaat met gezondheids- en welzijnsproblemen. In het kader van dierenwelzijn onderscheidt het ministerie hierbij twee hoofdthema's:

1. *het schoonheidsideaal binnen de rashondenfokkerij, waardoor er sprake is van schadelijke raskenmerken.*
2. *de smalle genetische basis, waardoor een groot aantal erfelijke aandoeningen binnen de rashondenpopulaties tot expressie (zijn) (ge)komen.*

In haar rapport van 2010 stelt de KNMvD:

Bij veel hondenrassen komen erfelijke afwijkingen voor die de gezondheid en het welzijn van de dieren ernstig aantasten. In geval van erfelijk bepaalde agressie is er zelfs een risico voor mensen. Het probleem is meestal een gevolg van het gericht fokken op uiterlijke raskenmerken dan wel van het onzorgvuldig fokken met individuele dieren met (aanleg voor) erfelijke afwijkingen.

De Raad van Beheer voor de Kynologie schrijft in haar rapport van 2010:

Tal van onderzoeken hebben aangetoond dat de genetische variatie binnen hondenrassen vermindert, terwijl zowel het aantal als de frequentie van genetische aandoeningen stijgt. Daaruit kan geconcludeerd worden dat de stijging van ziektefrequenties verband houdt met een te eenzijdige fokselectiemethode binnen de rashondenfokkerij

De Raad voor Dieraangelegenheden schreef in het rapport Fokkerij & Voortplantingstechnieken uit 2010 het volgende (p. 11):

Voorbeelden van fokkerijgerelateerde welzijnsschade: (...) Bij bepaalde honden- en kattenrassen zorgt kortschedeligheid, gepaard aan een brede schedel voor ademhalings- en geboorteproblemen." en

"Voorbeelden van fokkerijgerelateerde aantasting van integriteit: Vrijwel alle schadelijke (ras)kenmerken gaan in zekere zin gepaard met een aantasting van de integriteit. Een goed voorbeeld daarvan is de open fontanel bij Chihuahua's en Yorkshire terriërs. Knikstaarten bij honden en staartloosheid en haarloosheid bij honden en katten zijn eveneens tekenen van aantasting van de integriteit.

De laatste jaren is de gezondheidssituatie van diverse honden zé ernstig geworden, dat de politiek betrokken is geraakt bij de problematiek. Staatssecretaris voor landbouw Bleker (CDA) antwoordde op vragen van het Tweede Kamerlid Van Gerven (SP) op 23 november 2010:

Ik ben het overigens met de heer Van Gerven eens dat in de fokkerijwereld, zowel bij de bedrijfsmatig gehouden dieren als bij de gezelschapsdieren, maar met name bij de gezelschapsdieren, mensen soms helemaal van God los zijn.

Vervolgens antwoordde staatssecretaris Bleker op vragen van het Tweede Kamerlid Van Ormel (CDA) op 24 februari 2011:

Ik weet niet hoe je dit type van fokkerij moet plaatsen in termen van dierenwelzijn, maar wat mij betreft gaat het alle perken te buiten.

In Fairfokplan; het plan van de Raad van Beheer uit eind 2014, staat:

Dit projectplan, dat gedeeld is met meerdere organisaties in de sector, is daarvan het concrete resultaat en markeert de start naar het gezamenlijke doel: een gezonde en sociale hond in Nederland. Het mag zo zijn dat de gezondheids- en welzijnsproblemen binnen de rashondenfokkerij zijn ontstaan, maar de oplossing ligt binnen diezelfde rashondenfokkerij.

De afgelopen jaren spreken veel dierenartsen en organisaties zich uit over de excessen in de hondenfokkerij

Engeland zegt het volgende:

In the past ten years there has been a rapid rise in the number of brachycephalic breeds in the UK. BVA is concerned that this rise in numbers is leading to a population-based increase of ill health and compromised welfare in these breed types.

De Europese veterinaire vereniging voor gezelschapsdieren voert campagne om de standpunten voor gezonde fokkerij in Europa te verenigen en schrijft:

Raising awareness about health and welfare issues associated with excessive breed-related traits such as brachycephaly is important to FECAVA. The Federation is currently preparing a Europe-wide position paper on this topic.

In april 2016 scherpt de KNMvD hun uitspraken nog wat aan en schrijft:

Bij veel hondenrassen komen erfelijke afwijkingen voor die de gezondheid en het welzijn van de dieren ernstig aantasten. In geval van erfelijk bepaalde agressie is er zelfs een risico voor mensen. Dit geldt overigens niet alleen voor rashonden die onder de vlag van de Raad van Beheer gefokt worden, maar ook voor 'lookalikes' zonder stamboom. Het probleem is meestal een gevolg van het gericht fokken op uiterlijke raskenmerken dan wel van het onzorgvuldig fokken met individuele dieren met (aanleg voor) erfelijke afwijkingen. De KNMvD vindt dat de problematiek van erfelijke afwijkingen bij honden integraal moet worden aangepakt: fokkers, Raad van Beheer, dierenartsen, overheid en publiek hebben ieder een eigen taak.

De KNMvD begrijpt tenminste dat het niet alleen om rashonden gaat, maar ook om look-alikes zonder stamboom. Deze sector wordt echter al sinds jaar en dag door Dier & Recht met rust gelaten.

In 2017 spraken Caring VETS en de Koninklijke Maatschappij voor Diergeneeskunde zich uit tegen het brachycephale rassen:

Dierenartsen van de KNMvD waarschuwen tegen de stijgende populariteit van extreem kortsnuitige honden, zoals de Franse Bulldog en de Mopshond. Net zoals voor honden geldt ook voor katten met een extreem korte snuit dat deze dieren tal van gezondheidsproblemen hebben. Dit geldt bijvoorbeeld voor Exotic Shorthair en de Perzische kat.

Deze dieren en hun lookalikes hebben door het gericht fokken op schedels met heel korte snuiten vaak ernstige problemen met de ademhaling. Deze problemen zijn door dierenartsen alleen te verhelpen via een chirurgische ingreep die steeds vaker moet worden toegepast. Extreem korte snuiten zijn een forse inbreuk op het dierenwelzijn en daarom acht de KNMvD dit ongewenst.

Dierenartsen van Caring Vets: Korte snuiten bij de hond en de kat zijn onacceptabel en een ernstige aantasting van het dierenwelzijn.

Op 19 augustus 2018 concludeert Jemima Harrison, journaliste en producente van de BBC documentaire Pedigree Dogs Exposed (2008), een blog getiteld "Pedigree Dogs Exposed 10 yrs on: everything and nothing":

There were times when I've felt like I was the only person shouting that things must change and now I am not. The conversation has started - and it continues.

Ten years is the blink of an eye and there has been change. It is heartening to see the progress made by European and Scandinavian kennel clubs in particular.

But it isn't yet the root and branch reform in the way we breed dogs that's needed to protect our dogs and it could so very easily slip back. There is also much work to be done in helping puppy buyers to make better choices.

ETHISCHE BEZWAREN

Onder ethische bezwaren bij hondenshows kun je alle hiervoor beschreven problematiek in beschouwing nemen. De maakbaarheid van het dier vraagt om hoge verantwoordelijkheid en zorgplicht. Wij gaan hier met name in op de directe gevolgen van deelname van een hond aan een hondenshow. Uiteraard zijn ook de langetermijneffecten onethisch en onacceptabel.

In de wet staat dat we de intrinsieke waarde van het dier moeten respecteren (artikel 1.3 Wet dieren). Hieronder wordt verstaan "dat dieren een eigen, zelfstandige waarde hebben, los van de gebruikswaarde die de mens eraan toekent".

Bij de intrinsieke waarde spelen de belangen van het dier zelf, vanuit zijn eigen perspectief, een belangrijke rol. Een dier heeft zijn eigen interesses en een eigen belevingswereld, waarin zijn eigen belang centraal staat. Een hondenshow en de voorbereiding daarop draagt op geen enkele positieve manier bij aan het leven van de hond. Menig hondeneigenaar zal erkennen dat zijn hond een eigen karakter heeft; een hond is een subject met een eigen belevingswereld. Hondenshows zorgen voor een extreme instrumentalisering van de hond: de hond als object.

Uitgaande van de ethische basisprincipes van Europese bio-ethiek en bio-wet en de wetenschappelijke inzichten met betrekking tot de belevingswereld van dieren, kunnen we het volgende beredeneren:

Integriteit: De omgang met de hond op hondenshows en tijdens het voorbereidende trainen en trimmen is niet integer. De dieren worden geïnstrumentaliseerd en de omgang met hen wordt beïnvloed door de oneigenlijke manier van keuren. Hoewel de hond thuis wellicht een eerlijkere relatie heeft met zijn eigenaar, wordt deze omgang ernstig geschaad door het blootstellen van de hond aan een hondenshow. Honden worden in hun eigenheid aangetast — ze moeten rondlopen als marionettenpoppen — en worden aangeraakt, zonder dat ze daarbij iets te kiezen hebben. Soms begint de training voor deze aanrakingen al bij pups: die moeten leren dat ze absoluut geen keuzevrijheid hebben en dat aanrakingen gedwee moeten worden ondergaan. In de psychologie noemen we de extreme afname van keuzevrijheid een vorm van mentale mishandeling: 'aangeleerde hulpeloosheid'.

Autonomie: De hond heeft het recht om (binnen een veilige, gefaciliteerde context) zelf te bepalen wat hij of zij wil. Hij moet zoveel mogelijk de kans krijgen om keuzevrijheid en zelfstandigheid te ontwikkelen. Dit is belangrijk voor zijn eigenwaarde, en zeer verrijkend voor zijn leven. In de context van hondenshows (en de training daarvoor) worden het dier alle mogelijke keuzes ontnomen. Hij moet staan, bewegen en ontlasten onder appél van de mens. Het ontnemen van keuzevrijheid en autonomie neemt de extreemste vormen aan tijdens hondenshows. De gevolgen voor het mentaal welzijn zijn zeer ernstig: chronische stress en depressie, apathie en weinig zelfontwikkeling zijn het gevolg van het continue gebrek aan autonomie en keuze.

Kwetsbaarheid: Dieren zijn kwetsbaar doordat hun capaciteit om goedkeuring te geven in een situatie lastig definieerbaar is. Er is ruime kennis van hondengedrag nodig om door te hebben wanneer je over de persoonlijke grens van een hond gaat. Het subtiele uiten van stress — gapen, neuslikken, zich uitschudden en ook duidelijkere vormen zoals blaffen, agressie en reactiviteit worden vaak genegeerd door hondeneigenaren. Door het kader waarbinnen honden als pups al getraind worden om hun reacties bij onwil te onderdrukken, wordt de kwetsbaarheid van de honden vergroot. Het vermogen van honden om te kunnen en durven communiceren dat ze het ergens oneens mee zijn, wordt door training en mentale druk verkleind of wordt hun compleet ontnomen. Dit ziet men in sommige gevallen bij bench training: de eigenaar denkt dat de hond heeft geleerd dat de bench een veilige plaats is, maar er zijn wetenschappelijke aanwijzingen dat honden last hebben van het Stockholmsyndroom en aangeleerde hulpeloosheid. Oftewel: ze zijn op een negatieve manier mentaal afhankelijk geworden, en zich niet bewust van keuzevrijheid.

Het is de verantwoordelijkheid van een eigenaar en/of verzorger de beïnvloeding en kwetsbaarheid van de hond te voorzien. Dit zal bij meegaande rassen als Bordercollies meer verantwoordelijkheid en inzicht vragen, dan bij meer eigenzinnige en zelfstandige rassen als Husky's en Beagles. Op hondenshows wordt echter bij alle rassen ernstig misbruik gemaakt van de kwetsbaarheid van honden.

Waardigheid: dieren moeten mogelijkheden krijgen om hun waardigheid te ontwikkelen en te behouden. Het zal duidelijk zijn dat in de hierboven aangegeven context de mate van zelfontwikkeling en cognitieve ontwikkeling bij de meeste (show)honden extreem gelimiteerd is. Door de matige cognitieve ontwikkelingsmogelijkheden en de extreme gecreëerde afhankelijkheid wordt de waardigheid van de honden aangetast. Er zijn hier twee niveaus in te onderscheiden: ten eerste heeft de hond zelf geen mogelijkheid om waardigheid te uiten door gebrek aan ontwikkelingsmogelijkheden en keuzevrijheid. Ten tweede wordt de minimale waardigheid die het dier heeft, hem afgenomen door de manier waarop er met hem wordt omgegaan tijdens de show. Het gebruik van slipkettingen en het afdwingen van houding en gedrag, tasten het welzijn van de hond fysiek en mentaal aan.

Ook waardigheid is een aandachtspunt bij de gevolgen van het fokken. Veel pups worden geëuthanaseerd als ze niet aan de rasstandaard voldoen of ernstige gezondheidsproblemen hebben. Ook worden sommige honden met zoveel gezondheidsproblemen gefokt dat het de vraag is in welke mate zij een 'hond-waardig' leven kunnen leiden.

"Veel pups worden geëuthanaseerd als ze niet aan de rasstandaard voldoen". Een stelling waarvoor geen enkele onderbouwing geleverd wordt door Dier&Recht.

WETTELIJK KADER

Sinds juli 2014 is het Besluit houders van dieren van kracht. Dit wetsartikel geeft voorschriften voor het fokken van gezelschapsdieren, en betreft dus alle (ras)honden en alle fokkers.

Artikel 3.4 Besluit houders van dieren:

Het is verboden te fokken met gezelschapsdieren op een wijze waarop het welzijn en de gezondheid van het ouderdier of de nakomelingen wordt benadeeld. In ieder geval wordt bij het fokken, bedoeld in het eerste lid, voor zover mogelijk voorkomen dat:

- a. ernstige erfelijke afwijkingen en ziekten worden doorgegeven aan of kunnen ontstaan bij nakomelingen;*
- b. uiterlijke kenmerken worden doorgegeven aan of kunnen ontstaan bij nakomelingen die schadelijke gevolgen hebben voor welzijn of gezondheid van de dieren;*
- c. ernstige gedragsafwijkingen worden doorgegeven aan of kunnen ontstaan bij nakomelingen;*
- d. voortplanting op onnatuurlijke wijze plaatsvindt.*

Er worden door de Raad van Beheer stambomen verstrekt waarbij het verbod van de leden 2a, 2b en 2d wordt genegeerd. Zo bevallen Franse en Engels Bulldogs vrijwel per definitie via de keizersnede (in strijd met lid 2d). Ook als er hoge inteeltcoëfficiënten bekend zijn, wordt er gefokt met verwante honden (in strijd met lid 2a). Schadelijke raskenmerken komen bij tal van honden voor, zoals de Franse en Engelse Bulldog, de Ierse Wolfshond en de Duitse Herdershond. Toch wordt er gefokt met deze honden, wat in strijd met lid 2b is.

Niet alleen worden er stambomen verstrekt, ook zorgen de eisen van raszuiver fokken volgens een rasstandaard ervoor dat de wet overtreden wordt (uitlokking).

In de beantwoording van kamervragen over de puppyhandel d.d. 22 november 2017 stelt de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit:

De bepalingen in het Besluit houders van dieren die zijn gericht op het tegengaan van schadelijke effecten in de fokkerij bevatten geen specifieke maatregelen, omdat alleen per ras is te beoordelen hoe fokkerij verantwoord plaats kan vinden.

<https://www.rijksoverheid.nl/binaries/rijksoverheid/documenten/kamerstukken/2017/11/22/beantwoording-kamervragen-over-de-puppyhandel/beantwoording-kamervragen-over-de-puppyhandel.pdf>

CONCLUSIE

Hondenshows zijn er voor mensen, niet voor dieren. De hondenshow heeft voor honden alleen maar nadelen. Dier&Recht wil een verbod op hondenshows, omdat:

- Het keuren op uiterlijk stimuleert indirect de inteelt in rashondenpopulaties.
- Het keuren op uiterlijk zorgt voor meer schadelijke raskenmerken.
- De resultaten zijn misleidend; zieke honden kunnen een goede score krijgen.
- De voorbereiding op de show en de show zelf gaan ten koste van het welzijn van de dieren.

Maatschappelijk, ethisch en wettelijk dragen hondenshows bij aan ernstige problemen. Ze dragen in sterke mate bij aan het in stand houden van het fokken van zieke dieren — enerzijds doordat ze onnatuurlijke, schadelijke uiterlijke kenmerken promoten; anderzijds door de eisen die ze stellen aan raszuiverheid. Dit heeft veel dierenleed tot gevolg.

Dier&Recht is zelfs van mening dat het fokken van rashonden zoals dat vandaag de dag ook in Nederland gebeurt, in strijd met de wet is en dat hondenshows deze overtredingen uitlokken. Hondenshows moeten net als circussen met wilde dieren verboden worden, omdat ze onethisch zijn, omdat de behandeling van de dieren voor en tijdens de show niet deugt, omdat ze het fokken van zieke rashonden in stand houden en stimuleren, en omdat ze overtredingen van de wet uitlokken.

Dier&Recht heeft zich in dit rapport voornamelijk gebaseerd op oude en achterhaalde onderzoeken en artikelen. Dier&Recht gebruikt in dit rapport daarnaast steeds misstanden op hondenshows in het buitenland - die niet onder de koepel en regelgeving van de FCI vallen - en gebruikt deze misstanden om hondenshows in Nederland verboden te krijgen.

De rashondenfokkerij is duidelijk in beweging, en diverse fokvoorwaarden werpen vruchten af.